

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнѣ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонamenti и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣбота 24 мартъ 1884 год.

Брой 28.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Военното Министерство.

Указъ

№ 17.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По ходатайството на Нашия Военный Министръ,
изложено въ доклада му подъ No. 55,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да помиловаме съвършено фейерверкера отъ 1-ий Артиллерийский полкъ, 1-ва батарея, Ени Найденовъ, който е осъденъ отъ Русеенский апелативенъ сѣдъ на шестмѣсеченъ тъмниченъ затворъ.

II. Исполнението на настоящия указъ възлага на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ Столицата София на 24 мартъ 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Алексе ндръ.

Приподписаль:

Военный Министръ Генералъ Майоръ

Князь Кантакузинъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 55.

Господарю!

I. д. старший фейерверкеръ въ 1-та на Ваше Височество батарея отъ 1-ий Артиллерийский полкъ, Ени Найденовъ, въ 1880 год., още като не е билъ на служба, участвувалъ въ г. Плъвенъ, въ бой между нѣколко хора; въ този бой Ени Найденовъ е билъ раненъ съ ножъ въ кълката, другъ участникъ, Гошевъ, получилъ по-тежка рана и слѣдъ 19 дена умрѣлъ; Ени Найденовъ, 10

дена слѣдъ раняването му, оздравѣлъ. По разглежданieto на това дѣло въ Плъвненския окръженъ сѣдъ Ени Найденовъ билъ признатъ виновенъ въ убийството на Гошова и осъденъ на 5 годишенъ тъмниченъ затворъ съ окови; другитѣ участници въ боя били осъдени по на четири мѣсеца тъмниченъ затворъ.

По рѣшението на Русчукския апелативенъ сѣдъ, който отмѣни присѣдата на Плъвненский окръженъ сѣдъ, като неправилна, Ени Найденовъ не е признатъ виновенъ въ убийството, а е признатъ само виновенъ за участие въ боя, послѣдствие на който бой е била смъртта на единъ отъ участницитѣ; наедно съ отмѣната на присѣдата, на Ени Найденовъ и на другитѣ участници опредѣлено било наказание, тъмниченъ затворъ на 6 мѣсеца. Това наказание не е било приведено въ изпълнение въ 1881 г., когато се състояла присѣдата на апелативния сѣдъ и противъ 5-та статия на закона за земание новобранци, Ени Найденовъ билъ зетъ на военна служба въ ноемврий 1881 г. и зачисленъ въ 1-та на Ваше Височество батарея отъ 1-ий Артиллерийский полкъ.

Ени Найденовъ, за отличното му поведение и ревностната му служба, билъ произведенъ въ бомбардиръ; послѣ въ младший фейерверкеръ, а отъ 1 януарий 1884 г. назначенъ да изпълнява длъжността на старший фейерверкеръ.

Съ отношение отъ 9 марта тѣзи година, Плъвненский окръженъ управитель като препроважда на Командира на 1-та на Ваше Височество батарея присѣдата на Русчукския апелативенъ сѣдъ, моли тѣзи присѣда да се приведе въ изпълнение. Командира на 1-ий Артиллерийский полкъ ми представи всичката переписка и заедно съ нея докладна записка на фейерверкера Ени Найденовъ, отъ която се вижда, че той (Ени Найденовъ) е сѣдалъ въ Плъвненската тъмница отъ 7 септем-

врий 1880 г. до 7 февруарий 1881 г. за това дѣло, и е билъ отпущенъ слѣдъ преглежданието на дѣлото въ ашпелативния съдъ.

Сега, на основание отлично-усердната служба на фейерверкера Ени Найденовъ, а тъй же на основание, че е преминжло вече повече отъ три години отъ деньтъ на извършване престъплението и постановление на присѣдата, на основание, че Ени Найденовъ е простоялъ петъ мѣсеца въ тъмницата въ врѣмето, когато му се е разглеждало дѣлото, инспектора на Артиллерията е влѣзълъ съ представление и ходатайство предъ Ваше Височество за пълно помилване фейерверкера Ени Найденова и освобождението му отъ изпълнението на положеното върху му наказание отъ съдътъ. Като представлявамъ ходатайството за помилванието фейерверкера Ени Найденова, измолявамъ Ваше Височество, въ случай ако Ви бѣде благоугодно, да одобрите настоящето ходатайство, да благоволите да подпишете представляемия тукъ по този предметъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 20 мартъ 1884 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Майоръ
Князь Кантакузинъ.

Указъ

№ 18.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

По ходатайството на Наштъ Воененъ Министръ, изложено въ доклада му подъ № 56,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Да помилуваме съвършено осѣденитъ отъ Военния съдъ рядовиитъ отъ Тетевенската № 5 дружина, Сотира Антонова, отъ Вратчанската No. 8 дружина, Кото Дикова, отъ Конвоя Иванча Соломонова и, да смегчимъ наполовина срока заключението въ тюрмата рядовиитъ отъ Варненската № 20 дружина Штерю Атанасова и Исана Недева.

Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Наштъ Воененъ Министръ.

Издаденъ въ ст. София на 24 мартъ 1884 г.

Но първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Войната Генералъ-Майоръ

Князь Кантакузинъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 56.

Господарю!

1) Рядовоя на Тетевенската № 5 дружина Сотиръ Антоновъ съ присѣдата на Софийския Воененъ съдъ отъ 7 декемврий миналата 1883 година е признатъ виновенъ въ нарушение обязанноститъ на караулната служба, влѣдствие което нарушение е избѣгналъ единъ арестантинъ и приговоренъ къмъ затворъ въ тъмницитъ на гражданското вѣдомство на една година.

2) Рядовиитъ на Варненската № 20 дружина Штерю Атанасовъ и Иванъ Недевъ (тойже Дмитриевъ) съ присѣдата на дружинния съдъ отъ 10 октомврий 1883 год. сѣ признани виновни, рядовоя Штерю Атанасовъ — въ буйство, пиянство и въ неиспълнение приказанието на началника, а рядовоя Недевъ, освѣнъ това, въ произнесени груби думи противъ началника си, и двата подсѣдими сѣ били приговорени къмъ обикновененъ затворъ въ тъмницитъ на гражданското вѣдомство; рядовоя Атанасовъ на една година и половина, а рядовоя Недевъ — на двѣ години и половина.

3) Рядовоя на Вратчанската No. 8 дружина Кото Диковъ съ присѣдата на дружинния съдъ отъ 15 октомврий 1882 год. за нанесение удари на своя вице-капралъ, слѣдъ получаванието отъ послѣдния такъвъ же ударъ, е билъ приговоренъ къмъ обикновененъ затворъ въ гражданската тъмница на двѣ години.

4) Бившия рядовой въ конвоя на Ваше Височество Иванъ Соломоновъ съ присѣдата на гарнизонния артиллерийски съдъ за подозрѣние въ кражба на 28 рубли сребърни отъ домашния ящикъ на конвоя е приговоренъ къмъ заключение въ тъмница на четири години.

Сега началството е взело съ представление за смегчение наказанията и за пълно помилване на осѣденитъ, упоменати въ първитъ три пункта нижни чинове, а именно: командира на 1-та бригада ходатайствова за пълното помилване на рядовоя Сотиръ Антоновъ и командира на 4-та бригада — за смегчение наполовина наказанието възложено върхъ Ивана Недева и Штеря Атанасова и за пълно помилване на рядовоя Кото Дикова, на основание чистосърдечното му раскаивание и и примѣрното му поведение въ всичкото врѣме, въ което се е намиралъ въ тъмницата, споредъ свидѣтелството на тъмничния началникъ.

Що се отнася до рядовоя на конвоя Ивана Соломонова, то отъ него е дадена просба на името

на Ваше Височество, предадена въ Военното Министерство.

Като представлявамъ ходатайството за помилване на рядовиитѣ: Сотиръ Антоновъ, Кото Диковъ и Иванъ Соломоновъ и за смегчение наказанията на рядовиитѣ Иванъ Недевъ и Штерю Атанасовъ, измолявамъ Ваше Височество, въ случай ако ви бѣде благоугодно да одобрите настоящето ходатайство, да подпишете представляемия тукъ по този предметъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 20 мартъ 1884 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генераль-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

Указъ

№ 19.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По ходатайството на Нашия Воененъ Министръ, изложено въ докладътъ му подъ №. 59,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да помилваме съвършено и да смегчимъ наказанията на лицата, осѣдени отъ полевия воененъ сѣдъ на тъмнично затваряние, за престѣпления относящи се до разбойничеството въ Источната частъ на Княжеството, съгласно съ приложенія тукъ списъкъ.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ Столицата София на 24 мартъ 1884 година

На първообразното съ собствената рѣчка на
НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Подписалъ: Военный Министръ Генераль-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 59.

Господарю!

Като разгледахъ подаденитѣ до Ваше Височество прошения съ ходатайство за помилване, отъ женитѣ и роднинитѣ на разни лица, които сѣдятъ въ настояще време затворени въ тъмницитѣ по

присѣдата на полевия воененъ сѣдъ, за различни престѣпления, относящи се до разбойничеството въ Источната частъ на Княжеството, азъ счетохъ за справедливо да представя на благоволенieto на Ваше Височество нѣкои отъ тѣхъ за съвършено помилване, а други за смегчение наказанията имъ.

Дългото съдържание на нѣкои отъ осѣденитѣ въ затвора, крайно тѣжкото положение на семействата и роднинитѣ на други и старостъта на трети, заслужаватъ тѣзи Височайша милость, при всичката справедливостъ на наложенитѣ тѣмъ наказания.

Велѣдствие на горѣизложеното, ходатайствамъ предъ Ваше Височество за помилване и съкратяване сроковетѣ на тъмнично затваряние на осѣденитѣ отъ полевия воененъ сѣдъ, съгласно приложенія тукъ списъкъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 20 мартъ 1884 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генераль-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

Списъкъ

на престѣпницитѣ, получивши съвършено помилване и смегчение на наказанията.

Съдържащи се въ Софийската тъмница:

Съвършено помилванъ: Мустафа Шабановъ.

Въ Търновската тъмница:

Съвършено помилванъ: Мустафа Алиолу.

Смегчено наказанието имъ на половина отъ срока: Ибриямъ Хасановъ, Шакиръ Ибишооглу, Юсуфъ Ибриямооглу (Ибриямовъ) и Юсменъ Мустафовъ.

Въ Разградската тъмница:

Съвършено помилвани: Петко Стаювъ и Митко Стаювъ.

Въ Шумненската тъмница:

Съвършено помилвани: Али Мустафовъ, Хасанъ Турналовъ и Туранъ Хюсейновъ.

Смегчено наказанието имъ на половина отъ срока: Вели Халиловъ, Ахмедъ Мехмедовъ, Иманъ Мехмедъ Хаджи Мустафовъ, Берберъ Халилъ Алиевъ, Дахиль Хаджи Алиевъ, Юмеръ Пехливанъ, Али Мустафовъ, Адемъ Мехмедовъ, Сали Чаушъ Мустафовъ и Абдулъ Ибрахамовъ (Ибраимовъ).

Въ Варненската тъмница:

Съвършено помилвани: Годоръ Ралевъ и Дмитрий Добревъ.

Негово Височество въ София на 24 мартъ 1884 г. изволи да издаде слѣдующия

ПРИКАЗЪ

№ 18.

Произвежда се: Подпоручикъ отъ Тетевенската No. 5 дружина Сѣрафовъ — въ Поручикъ, съ старшинство отъ 30 августъ 1882 година.

Подписалъ: Военный Министръ Генераль-Майоръ:
Князь Кантакузинъ.

Негово Височество въ София на 21 мартъ 1884 г. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 19.

Назначавъ се: Търновския окръженъ военски началникъ Майоръ Токмачевъ — Варненския окръженъ военски началникъ.

Опредѣлява се на служба: Уволнения отъ Императорскитѣ Руски саперни войски Штабсъ-Капитанъ Адлербергъ — Капитанъ, като се назначи Търновския окръженъ военски началникъ, и се зачисли въ списъцитѣ на Търновската No. 17 дружина.

Подписалъ: Военный Министръ Генераль-Майоръ:
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 56.

Съ Височайши приказъ, отъ 20 того марта, на алики на отдѣлението въ вѣренното ми Министерство капитанъ Татариновъ, съгласно съ подаденото му прошение, е уволенъ отъ служба въ Вългарската войска.

Службата на капитанъ Татаринова, която се е отличавала съ знание на дѣлото, съ изпълнителност и аккуратност, високо се е цѣнила отъ моитѣ предшественици: като се раздѣлямъ съ него азъ не можъ да не искажа дълбокото си съжаление за това, че се лишавамъ отъ честенъ, трудолюбивъ и опытенъ сътрудникъ, за какъвто е могълъ да се зарекомендува и предъ моитѣ очи въ време на съвмѣстното ни макаръ и непродължително служение; при това считамъ за свой дългъ да му изразя дълбоката си признателност за полезната му дѣятелност и за оня образцови порядъкъ, въ който той оставя отдѣлението което управлява отъ 1879 година.

София, 22 марта 1884 година.

Подписалъ: Военный Министръ Генераль-Майоръ,
Князь Кантакузинъ.

Отъ Министерст. на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Г-ну председателю на комитетътъ за въздигане храмътъ Св. Александръ Невски.

Като представихъ на Негово Височество Князьтъ отчетътъ на комитетътъ за дѣятелността му отъ 15 февруарий 1883 год. до 20 мартъ т. г., Негово Височество ми поръча да благодаря отъ Негово име на комитетъ за неговата плодотворна дѣятелност, отъ която Господарътъ е твърдъ доволенъ.

Моля Ваше Благоговѣйство да съобщите това височайше благоволение на Гг. членовѣтъ на комитетътъ No. 109.

София, 23 мартъ 1884 год.

Министръ-Президентъ Д. Цанковъ.

ОТЧЕТЪ

за

дѣятелността на комитетъ, ръководящъ дѣлата по събиранieto доброволни пожертвования за построяване храма

„СВ. АЛЕКСАНДРЪ НЕВСКИ“

въ г. София, отъ 15 февруарий 1883 г. до 20 мартъ 1884 г.

Учредения по височайша заповѣдъ комитетъ за събиране пожертвования за построяване храма „Св. Александръ Невски“ въ г. София, имайки за дължностъ да представя ежегодно отчетъ за дѣятелността си, то, както за първата година той представи подобенъ отчетъ, така представи и настоящия за втората година.

Дѣятелността на комитетъ се води и презъ тая година отъ председателю му Н. Благоговѣйство Иконома П. Теодора.

Издаденитѣ презъ първата година инструкции за събиранieto пожертвованията, като се намирахъ достатъчно пълни за правилното и успѣшно водение на дѣлото по събиранieto на ония пожертвования, комитетъ не намѣри за нужно да ги допълни презъ втората година съ нови и неговата дѣятелност презъ тая година се състоеше повече: въ по-чести подканвания и напомнвания на лицата и учрежденията, до които бѣше испратилъ отъ ония инструкции, за приложението на послѣднитѣ посвѣтено изъ Княжеството; въ отправяния нови покани до нѣкои учреждения и лица, които не сѣ били поканени, а между това трѣбваше да се поканятъ, да принесатъ и тѣ от-

дѣлно своята лепта за свитото предприятие, и най-сетнѣ въ по-подробни и необходими нѣкои разяснения по издаденитѣ наставления въобще за правилния и успѣшния ходъ на дѣлото.

Резултатитѣ отъ положен тѣ за всичко това усилия сж слѣдующитѣ:

Наредбата за събиране помощи отъ църквитѣ, съ особенни кутии, съгласно § 8 отъ инструкциитѣ за събирането пожертвования, се примѣни вече у нѣкои общини и, ако се сѣди по досегашнитѣ постъпления отъ кутиитѣ, тая наредба обѣщава да бѣде твърдѣ полезна за дѣлото. Високопреосвященитѣ Митрополити отъ ново сж поканени на послѣдно да се постараятъ за въвеждането ѝ въ всичкитѣ църкви въ Княжеството, и отъ свѣдѣнията, които комитетата има, Т. Т. Високопреосвященства сж взели вече нужнитѣ мѣрки за това.

Примѣра на градскитѣ общински управления, които още отъ начало благоволихъ доброволно да отпуснатъ по една извѣстна сума отъ доходитѣ си, се подража още отъ нѣколко такива управления. Сега, когато, споредъ послѣдния общински законъ, се образовахъ по вѣжду изъ Княжеството и селски общини, комитетата е решилъ на послѣдно да се отнесе съ покана и къмъ тия общини, да предвиждатъ и тѣ ежегодно въ бюджетитѣ си по една сума, споредъ силитѣ си, за предприетото дѣло и се надѣе, че тая нова мѣрка ще даде превъходно добри резултати.

Велѣдствие повторителнитѣ покани, презъ високопреосвященитѣ митрополити, направени на послѣдне до священнитѣ обители (манастиритѣ) въ Княжеството и тия послѣднитѣ сж почнали вече да внасятъ лептата си.

Незавидното положение, въ което се намиране, до началото на текущата година епорийското духовенство въ Княжеството, не даваше възможность на това духовенство да принесе и то, както му прилича, своята помощ за храма; но съ прилагането въ дѣйствиe и у насъ Евзархиския Уставъ, приспособенъ за Княжеството, неговото положение, като се подобрява, комитетата се надѣе и има твърди основания за това, че нашитѣ благоговѣйни священници, които сж се показвали винаги готови и наклонни да помагатъ и да съдѣйствуватъ въ подобни християнски и богоугодни предприятия, ще знаатъ какъ да се отзоватъ съ помощитѣ си къмъ предприетото дѣло.

На поканата за пожертвование, която се направи презъ надлежитѣ Министерства, отдѣлно до държавнитѣ служители, тия послѣднитѣ се от-

зоваха, както може да се сѣди отъ внесен тѣ отъ тѣхъ до сега помощи, съ горѣщо съчувствие. Комитетата има основание да вѣрва, че тѣ съ готовность ще внасятъ и въ бѣдѣще ежегодно още по щедри пожертвования.

Пожертвованията отъ населението въобще въ Княжеството презъ втората година сж по-големии отъ колкото сж били презъ първата; но все пакъ не може да се каже, че резултатитѣ сж съвършено удовлетворителни. Причинитѣ на това сж били въ нѣкои обстоятелства, които сж случиха въ страната презъ истекнатата година и още въ нехайството на нѣкои окръжни управители, които, при толкова подканяния, нерачиха да положатъ повече старание да става събирането на помощитѣ на пълно споредъ даденитѣ имъ за това инструкции.

На поканата, която комитетата направи въ първата година къмъ Българитѣ въ странство, освѣнъ отъ Комратекката българска община, отъ другитѣ мѣста не сж получени още свѣдѣния, какво е направено; има обаче надежда, че поканенитѣ, били тѣ общини, или частни лица, нѣма закѣнѣватъ да притекатъ съ помощитѣ си, щомъ се почне построяването на храма.

Отъ Источна Румелия до сега нищо не е постъпило. Съставеното въ Пловдивъ, споредъ както се каза въ отчета на първата година, настоятелството не е направило нито една постъпка за да подкани и тамонното Българско население къмъ пожертвование. Комитетътъ съ съжаление исказва това, нѣ не може да го не искаже, когато даже отговоръ на подканянията, които нѣколко пѣти е повтарялъ до него настоятелство, не е получилъ до сега. Изъ комитетътъ има още вѣра въ патриотизма на лицата, които съставляватъ онова настоятелство, да помагатъ и да съдѣйствуватъ въ такива предприятия, каквото е това за въздигането храма за паметъ на нашето освобождение и ще почака още отговора му, да ли то мисли да земе нѣкои мѣрки за събиране пожертвования и отъ Румелийскитѣ Българи и въ случай на отрицателенъ отговоръ, комитетътъ мисли, въ такъвъ случай, да се отнесе съ възвание направо къмъ населението, презъ общинскитѣ му управления.

Комитетътъ се счита за щастливъ, дѣто, въ настоящия си отчетъ, му се представя случай, да искаже своята сърдечна благодарность на всичкитѣ Г. г. представители отъ III Обикновенно Народно Събрание, които като съзнаваха голѣмата важность и високото значение на предприетото священо дѣло, благоволиха да отпуснатъ както въ миналогодишнитѣ, тѣй и въ тѣзгодишния държавенъ бюджетъ

по 100 хиляди лева къмъ общитѣ пожертвования на населението. Комитетътъ се надѣва, че Народното Представителство ще бѣде винаги въодушевенно отъ такива възвишени чувства отъ благодарностъ къмъ нашата Освободителка — Руссия и къмъ незабвения Отецъ-Благодѣтель на Българския народъ въ Възъ-почившия Царъ мъченикъ Александръ II и не ще да се поскъпи да отпуща още по щедри пожертвования и напредъ за поскоронното постигане на цѣльта — построяването на храма.

Не по малко се счита комитетътъ за щастливъ да обяви още, че и Негово Височество Господарътъ благоволи да заповѣда тѣзъ година да се занематъ и отъ Него 5000 лева, при общитѣ пожертвования.

Общия резултатъ на събранитѣ пожертвования, по изложенитѣ до тука, състои въ слѣдующитѣ сумми:

1) събрани и внесени лева .	192,553 68.
2) занесени отъ разни учреждения и лица и невнесени още л.	327,088 43.
Всичко л.	519,642 11.

Подробноститѣ сж показани въ прилагаемата тукъ обща вѣдомость за пожертвованията.

Въ отчета си за първата година, комитетътъ бѣше изказалъ мнѣние да се командирова нѣкое лице, поне въ по голѣмитѣ градове на Княжеството, да настоя по твърдо за уреждането на комисии, съгласно инструкциитѣ, всѣду гдѣто можатъ да се уредатъ такива и да насърдчи населението къмъ дѣлото съ нѣкои цѣлесобразни словца. Това, обаче, комитетътъ, при всичкото си желание, по независящи отъ него причини, не може да извърши; нъ презъ текущата година, ако му се даде възможность, той мисли да го извърши, когато намѣри за най-сгодно.

Комитетътъ е убѣденъ, че не по малко ще насърдчи благочестивото Българско население къмъ по щедри пожертвования и захващането постройката на храма.

Подиръ изложенитѣ до тука по събирането на пожертвованията, комитетата намира за нужно да помене въ настоящия си отчетъ и това, което е извършено за пристѣжването къмъ самата постройка на храма, а то е: още когато комитетътъ представи първия си отчетъ, Негово Височество благоволи да заповѣда на Министерството на Общитѣ Сгради да вземе всичкитѣ мѣрки за немедленното захващане построяването на храма. Послѣдствие на това, Господинъ Петербургскій град-

скій глава бѣше помоленъ да допрати нѣкои отъ плановѣтѣ, които се приготвиха въ Петербургъ за съграждане храма на мѣстото, гдѣто отъ злодѣйски рѣцѣ надна убитъ на 1-й мартъ 1881 год., Царя-Освободителъ. Господинъ Петербургскій градскій глава, съгласно съ направеното му предложение, допрати 5 фотографически снимки отъ планове, на най-знаменититѣ Русски Архитекти, за избирание единъ отъ тѣхъ. Плановѣтѣ се представиха на избора на Народното Събрание, въ послѣдната му Сесия, което отъ своя страна намѣри за прилично да помолитъ, Негово Височество Княза да направи този изборъ. Избора на Негово Височество надна върху плана, изработенъ отъ Архитекта Г. Богомолова. Същеврѣменно съ одобрението на плана, Негово Височество благоволи да забѣлѣжи, че за построяването на храма по тоя планъ, той намира за нужно да се повикатъ въ София сжщия му авторъ, за да го преработи съобразно съ мѣстността на която ще се строи храма и съ средствата на комитетата и да изработи нуждний девизъ. За повикването автора на одобрения планъ като бѣше напълно съгласенъ и комитетата, то направи се потребното предложение на г-на Богомолова, който съ благодарение прие да дойде въ София, гдѣто се и очаква вече.

Като излага горнитѣ, съ които свършви настоящия си отчетъ, и като има предъ видъ предстоящото захващане на самата постройка на храма, комитетата се ласкае съ надѣжда, че Българския народъ ще се покаже презъ текущата година още по щедъръ съ своитѣ пожертвования и че всичкитѣ негови по първи людѣе ще зематъ по живо и по дѣятелно участие въ предприетото дѣло, като насърдчатъ и подканятъ Българското население въ всяко мѣсто и въ всѣки згоденъ случай, да жертвува лентата си тѣй както го изисква високото значение на предприетото, като показватъ тѣ първи достоподражаемъ за това примѣръ.

г. София 20 мартъ 1884 година.

Предсѣдатель: Икономъ п. Тодоръ.

Членове: { Д. В. Храновъ.
Д. Д. Агура.
Ив. Д. Гошевъ.
А. Войниковъ.
В. Василевъ.
П. Вълковъ.
И. Наумовъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

В Ъ Д О М О С Т Ъ

за пожертвованията въ полза на храма „Св. Александръ Невский“ въ г. София,
отъ 24 априлий 1882 год. до 20 мартъ 1884 год.

№ по редъ	Наименование на пожертвовательнитѣ	ПОЖЕРТВОВАНИЯ						Особенни забѣлѣжки
		Внесени		Записани и се очакватъ за внасяние		Всичко		
		лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	
1	Негово Височество Князя	5,000	—	—	—	5,000	—	1. Градскитѣ общински управления, които сж внесли (1-ва графа), или отъ които се очакватъ още за внасяние (2-ра графа) пожертвования, сж: Софийско, Търновско, Руссенско, Видинско, Шуменско, Силистренско, Плѣвенско, Разградско, Севлиевско, Ломско, Тутраканско, Берковско, Вѣлоградчикско, Самоковско, Габровско, Трънско, Царибродско и Трънвенско 2. Суммитѣ показани по 1-ва и 2-ра графи, срещу окръжията, сж пожертвования събрани отъ Българското население въобще въ градоветѣ и селата, въ тия сумми влизатъ и пожертвованията на държавнитѣ служители (чиновници), до 3000 лева събрани въ течение на 5 мѣсеци 3. Пожертвованията по 2-ра графа срещу окръжията, състоятъ или въ пари или въ храни и други предметѣ: послѣднитѣ сж обрнати въ пари по приблизителната имъ цѣна. 4. И жертвованията 1789 л. 38 ст. отъ войската и отъ Българскитѣ офицери и солдати.
2	Народното Събрание	100,000	—	100,000	—	200,000	—	
3	Градскитѣ общински управления	24,941	55	223,488	45	248,430	—	
4	Енорийското духовенство	2,390	30	—	—	2,390	30	
5	Мънастиритѣ	1,432	50	—	—	1,432	50	
6	Варненско окръжие	11,007	40	—	—	11,007	40	
7	Видинско „	4,640	87	Изма свѣдѣния отъ управителя	—	4,640	87	
8	Шуменско „	3,687	79	1,232	61	4,920	40	
9	Разградско „	2,945	90	—	—	2,945	90	
10	Кюстендилско „	1,440	35	Изма свѣдѣния отъ управителя	—	1,440	35	
11	Търновско „	5,142	44	—	—	5,142	44	
12	Плѣвенско „	2,354	84	—	—	2,354	84	
13	Вратчанско „	1,889	07	362	47	2,251	54	
14	Ломско „	2,944	16	—	—	2,944	16	
15	Свищовско „	3,504	90	1,006	25	4,511	15	
16	Руссенско „	1,740	30	—	—	1,740	30	
17	Силистренско „	2,249	40	Изма свѣдѣния отъ управителя	—	2,249	40	
18	Софийско „	8,543	35	998	65	9,542	—	
19	Севлиевско „	1,143	06	—	—	1,143	06	
20	Войската	1,789	38	—	—	1,789	38	
21	Българитѣ въ сгранство	512	15	—	—	512	15	
22	Разни	57	80	—	—	57	80	
23	Лихви отъ вложенитѣ въ банката капиталы по 3% за 1882 г.	104	85	—	—	104	85	
24	Сжщо за 1883 г.	3,091	32	—	—	3,091	32	
	Всичко	192,553	68	327,088	43	519,642	11	

Председатель: Икономъ Попъ Теодоръ.

Членове:

Д. В. Храновъ.
Димитръ Д. Агура.
Ив. Д. Гошевъ.
П. Вълковъ.
И. Наумовъ.
В. Васильовъ.
А. Войниковъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

21 мартъ 1884 год.

Лондонъ. Мълвата, която се бѣ разнесла по борсата, за испроважданieto Лорда Джферина въ Египетъ, се опровергава.

Римъ. В. Fanfulla казва: вѣрватъ, че послѣ отварањето Туринското изложение, Кралтъ и Кралицата ще отидатъ въ Берлинъ. Отъ тамъ Кралтъ, като се върналъ, щялъ да отиде да премине нѣколко време съ княза наследника въ Лисбонъ за да се види съ роднината си, Португалската кралица.

Берлинъ. Императорътъ се е простудилъ вчера и поради това нѣколко дни нѣма да излиза изъ апартаментитѣ си, при все това днесъ послѣ пладнѣ той се занимава съ държавни работи и слуша доклади, на прие посѣщението на мнозина князове.

Цариградъ. Въпросътъ за привилегитѣ на Гръцкии Патриархъ влезе въ нова фаза на затруднение, послѣдствие на нѣкакви разногласия между Патриархътъ и мирскитѣ свѣтъ на гръцката община. Патриархътъ не е приелъ окончателно берата за назначението му, който е билъ в рѣхтъ на Портата по причина че била изоставяна нѣкаква си формалностъ. Патриархътъ е принуденъ да не приема поправенитѣ бератъ безъ да го подложи на мирскитѣ свѣтъ.

22 мартъ.

Лондонъ. Снощи кабинетътъ е разисквалъ върху Египетскитѣ работи; има вѣроятие, че той е зель рѣшене да слѣдва по енергическа политика.

В. Times получава изъ Суакъмъ извѣстие, че вѣстаницитѣ нападнали на нѣкои мѣстни, приятелски на англичанетѣ, племена и имъ откарали 150 камили и избили мнозина чловѣци.

Пеща. Сохефлеръ, редакторъ на единъ анархически радикаленъ вѣстникъ, арестованъ напослѣдне, исповѣдва, че е присѣтствувалъ, презъ минѣлий мѣсець октомврий, въ околността на Виенна, у едно събрание на анархисти, въ което полицейскитѣ чиновници Любекъ и Блошъ сж били осѣдени на смъртъ.

Берлинъ. Императорътъ е добръ. Прекара легко ношѣта и снощи вечера съ добра охота.

Парижъ. Камарата одобри финаншалната конвенция съ Тунисъ, като прибави още единъ членъ, въ който се казва, че Беятъ не ще може да сключва никакъвъ заемъ, безъ да му е позволилъ това Френскитѣ парламентъ.

Рагуза. Извѣстието, за станѣли нѣкакви смущения въ Яково (Албания), се опровергава.

Лондонъ. Въ камарата на общинитѣ, Маркизъ Хартинктонъ заявява, че правителството нѣма намѣрение да испроводи войски въ Берберъ и въ Хартумъ. Кабинетътъ зема на себе си отговорността за политиката си. Мар-

кизъ Хартинктонъ обявява, че той се присъединява на политиката да се испразни Суданъ и отказва да обяви какво мисли правителството за военнитѣ, финансовитѣ и политическитѣ мѣрки, които му предстоятъ да вземе за собствено наричанитѣ Египетъ.

По Минист. на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 902.

На 25-й идущий априлий часа по 2 слѣдъ обѣдъ въ помѣщението на постоянната окръжна комисия въ Варна и въ София ще се отдаде на публиченъ търгъ съ тайна конкуренция построяване на ново здание за гимназията въ Варна.

Стойността на цѣлата работа възлиза на 160,820 лева приблизително.

Исканий залогъ е 8500 лева.

Поемнитѣ условия, плановетѣ и подробното оцѣнение могатъ да се видятъ въ Министерството на Общитѣ Сгради въ София и въ окръжното управление въ Варна.

София, 17 мартъ 1884 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 958.

На 21 идущий априлий, по часа два слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на постоянната окръжна комисия въ Соф и ще се отдаде на публиченъ търгъ, съ тайна конкуренция, постройкитѣ за помѣщение на конний № 1-й на Негово Височество полкъ, въ София, а именно:

4) казарми, 4 конюшни, 1 канцелария, една болница, единъ магазинъ, единъ складъ, една кухня, единъ фураженъ магазинъ и двѣ ретеради.

Стойността на цѣлата работа възлиза на 505,512 л.

Исканий залогъ е 25,000 лева.

Поемнитѣ условия, плановетѣ и подробното оцѣнение могатъ да се видятъ въ Министерството на Общитѣ Сгради, земледѣлието и Търговията.

София, 21 мартъ 1884 г.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 5792.

Въ допълнение на публикуваното вече нѣколко пѣти презъ н. г. въ „Държавенъ Вѣстникъ“ обявление подъ № 560, относително отдаванието експлоатацията на мината за камъни ваглица при с. Мошино на частенъ предприемачъ, което ще стане на 2-ий идущий априлий, Министерството на Финанситѣ съ настоящето си увѣдомява интересующитѣ се, че съгласно чл. 32-ий отъ законътъ за публичнитѣ търгове, ще има да стане новъ търгъ (переторжка) върху получената въ първий търгъ цѣна, ако въ продължение на 10 дена, срещъ до 12-ий априлий н. г. включително, се представи ново предложение, което да увеличава получената цѣна съ не по-малко отъ 5%.

София, 12 мартъ 1884 год.